

De brug Bir-Hakeim, vlak bij de Eiffeltoren. Geliefde plek voor trouwfoto's en erg geschikt voor een rendez-vous

PARIS

J'E T'AIME

DE MEEST ROMANTISCHE PLEKKEN VAN PARIJS

~
TEKST SOPHIE VAN DER STAP FOTOGRAFIE LENNY OOSTERWIJK
~

HÔTEL AMOUR
8, rue Navarin
www.hotelamourparis.fr

..... TUSSEN DE LAKENS .....

Je zoekt een hotel, maar eigenlijk meer dan dat: je zoekt die perfecte plek, waar je 's ochtends nog wat kunt dralen voordat je de stad in gaat. Waar je na het *petit déjeuner* samen nog even terugkruipt tussen de lakens. Waar in de hal hippe muziek klinkt in plaats van kabbeldeuntjes, en waar je 's avonds na een lange dag in de

stad lekker kunt eten, of nog even een drankje doet in de bar. Amour is zo'n hotel. Trendy en comfortabel, nodigt deze plek uit om lekker te blijven rondhangen. Zeker als de overdekte tuin op zwoele zomeravonden volloopt met preppy boys in skinny jeans met Andy Warholbrillen op, en Afroditas in kleurige bloemenjurkjes. De op

hun uiterlijk geselecteerde serveersters (ook te bewonderen in een naaktkalender) hebben we dan nog niet eens genoemd. Ooit was het een bordeel, en nog steeds kun je kamers voor een paar uurtjes huren – wat in deze omgeving opeens helemaal niet sleazy is. Bij een overnachting (vanaf 105 euro) krijg je gratis condooms.

RESTAURANT LAPÉROUSE
51, quai des Grands Augustins
www.laperouse.fr

..... INTIEM ETEN .....

Het oudste en intiemste restaurant van Parijs is Lapérouse, gelegen aan de Seine. Rijke lieden hadden hier in vroeger tijden hun *rendez-vous* met prostituees en minnaressen. Politici die uiterste discretie wilden, kwamen ongezien binnen via een twee kilometer lange tunnel, die liep van de senaat naar een van de privé-vertrekken. En nog is Lapérouse een plek waar intimiteit

hoog in het vaandel staat. Je eet in privé-kamers, sommige voor twee, andere voor grotere gezelschappen, en je wordt bediend door op een belletje te drukken. De ober komt pas binnen als hij daar na een beleefde klop op de deur toestemming voor krijgt. In de gangen, de trappen en de toiletten van het restaurant hangen de portretten van de grote

namen die ook in deze kamers verbleven: Victor Hugo (twintig jaar lang dronk hij hier elke donderdagmiddag een kopje thee), Albert Camus, Louis-Ferdinand Céline, Josephine Baker, Ella Fitzgerald en Alfred Hitchcock. En ook tegenwoordig is er 'elke avond een beroemdheid', volgens de eigenaar. François Hollande, Johnny Depp en Nicole Kidman zijn er al gesignaleerd.

MEER DAN EEN BIOSCOOP

Voor arthousefilms ga je in Parijs naar La Pagode, een van de mooiste bioscopen ter wereld. Opgetrokken in Japane pagodestijl met roodgewassen wanden, opkrukkende dakranden van keramieken tegels en een binnentuin vol bamboe, was deze tempel ooit een beroemde salon voor intellectuelen en kunstenaars. Eind negentiende eeuw liet François-Emile Morin, eigenaar van het chique warenhuis Le Bon Marché, dit oriëntaalse pand bouwen voor zijn echtgenote. Op de fameuze *soirées* die Madame Morin er hield werd in alle vrijheid gepraat, gekust en gedronken, wat er uiteindelijk toe leidde dat ze ervandoor ging met de zakelijk partner van haar eega. In 1931 is La Pagode omgedoopt tot bioscoop en sindsdien lieten roemrijke regisseurs als Jean Cocteau, Ingmar Bergman en Éric Rohmer hun films in de Japanse zaal met gouden wanden in première gaan. Zonder nasynchronisatie, want alles wordt in originele versie (VO) getoond, met Franse ondertiteling.

LA PAGODE

57 bis, rue de Babylone
www.etoile-cinemas.com

.....
 L'HÔTEL
 13, rue des Beaux-Arts
 www.l-hotel.com
 .....

..... HET HOTEL WAAR OSCAR WILDE STIERF .....

Een overnachting is aan de dure kant – variërend van 290 tot 800 euro per kamer – maar dan heb je ook wat: een geweldig hotel met prachtige vertrekken, waar Oscar Wilde in 1900 zijn laatste dagen sleet. De man die zei: 'Ik heb maar een eenvoudige smaak – ik ben tevreden met het beste.' De flamboyante schrijver had in Engeland wegens homoseksualiteit in de gevangenis ge-

zeten en was in Parijs alles kwijtgeraakt. Hier, in het armzalige en vieze logement dat L'Hôtel toen nog was, stierf hij op zesenzeventigjarige leeftijd met een schuld van 2417 Franse francs en een glas champagne in de hand. Trouw aan zijn humor, wist hij nog uit te brengen: 'Ik sterf zoals ik heb geleefd, ver boven mijn middelen.' Wie in de sferen van Oscar Wilde wil rondwaren,

maar niet boven zijn middelen wil leven, kan ook naar L'Hôtel voor een intiem ontbijt. Voor nog geen zeventien euro kun je plaatsnemen in de fluwelen fauteuils van de weelderig gedecoreerde ontbijtruimte, die grenst aan een charmant achtertuintje waar uit een enorme schelp zachtjes water spuit.

.....
 CAFÉ DES DEUX MOULINS
 15, rue Lepic
 .....

.....
 L'ÉPICERIE
 56, rue des Trois Frères
 .....

..... AMÉLIE WAS HIER .....

Na het succes van *Le fabuleux destin d'Amélie Poulain* zijn de rue Lepic en de rue des Trois Frères, waar de film is opgenomen, helemaal het decor gebleven waaruit Amélie Poulain ieder moment kan opduiken. De groenteboer – een centrale ontmoetingsplek in de film – bestaat echt en in het Café des Deux Moulins (waar een nerveuze klant verliefd wordt op de wat opgedroogde tabaksvrouw en haar zo stevig neemt op het toilet dat alle theelepeltjes ervan trillen), kun je voor drie euro een *café noir* bestellen. Bouwvakkers en bobo's lunchen er naast elkaar.

ODE AAN MARIE EN PIERRE

Toen Pierre Curie in 1903 werd voorgedragen voor de Nobelprijs, schreef hij de commissie: 'Zou het niet aardig zijn als mijn echtgenote hem ook kreeg?' En zo mocht zijn geliefde Marie als eerste vrouw in de geschiedenis deze prijs in ontvangst nemen. In 1911 kreeg zij hem nogmaals, maar toen was de man met wie ze tien jaar lang baanbrekend onderzoek verrichtte en met wie ze twee kinderen kreeg, al overleden. Hij struikelde bij het oversteken van de rue Dauphine en werd overreden. In het Musée Curie, geheel gewijd aan het onderzoek van het echtpaar, staat het kantoor en het laboratorium waar Marie van 1914 tot 1934 werkte er nog precies zo bij als toen. Alleen zijn de meeste meubels en instrumenten vervangen door replica's, omdat de originelen te radioactief waren. Dwalend door de werkruimte van de beroemde wetenschapper waan je je honderd jaar terug, toen ze nog dachten dat radium geneeskrachtig was. Dat was het niet, weten we nu. Het radioactieve metaal is er waarschijnlijk de oorzaak van dat Marie Curie bijna dertig jaar na Pierre, op zesenzestigjarige leeftijd, aan leukemie overleed.

MUSÉE CURIE
11, rue Pierre et Marie Curie

DE MOOIESTE MARKTJES

Hier komen weinig toeristen: op het place d'Aligre is het vanaf het ochtendgloren tot half twee 's middags markt. De producten zijn er in tegenstelling tot hippere markten zacht geprijsd en de leveranciers zijn sympathiek. Eigenlijk is alles *sympa*; de bakker aan de overkant, waar een zoete *millefeuille* niet meer dan twee euro vijftig kost. En de kleine wijnbar om de hoek, Le Baron Rouge, waar mensen zelfs in de druipende regen verscholen staan onder hun paraplu om voor een klein prijsje fantastische wijn te drinken en oesters weg te slurpen. Helaas kent Parijs niet meer zoveel overdekte markten. De oudste is de Marché des Enfants Rouges in de Marais, vooral een bezoekje waard om zijn goede eetkramen. Voor biologische boodschappen ga je op zondag naar de Marché Raspail en eet je, staande naast Gérard Depardieu die hier ook z'n boodschappen doet, een warme galette. Let op: op maandag zijn alle markten dicht.

LE BARON ROUGE
1, rue Théophile Roussel

MARCHÉ D'ALIGRE
place d'Aligre

MARCHÉ RASPAIL
boulevard Raspail

MARCHÉ DES ENFANTS ROUGES
39, rue de Bretagne

WEG UIT DE DRUKTE

Zin in koule schaduw op een warme dag, ruisende bomen of gewoon behoefte om je even terug te trekken uit de drukte van de stad? Een van de best bewaarde geheimen is de tuin van het Musée Rodin, meer bezocht voor de kunst dan voor het groen. Loop eenmaal in het museum meteen door naar de ommuurde beeldentuin, je zult hem vrijwel voor jezelf alleen hebben. Eet een *quiche de la maison* in het kleine café achterin.

Een andere stille oase is verborgen in het Bois de Boulogne: het Parc de Bagatelle met daarin Le Château de Bagatelle. Geboren uit een weddenschap in 1775 tussen Marie-Antoinette en Comte d'Artois, de toenmalige eigenaar van het grondgebied, zijn de plannen voor kasteel en park in slechts één nacht getekend en in twee maanden gerealiseerd. Vandaag de dag mag je voor vijf euro het park met de prachtige rozentuin in. Begin op een kleedje onder een van de reusachtige bomen die van onderaf gezien meer aan tempels doen denken, laat je verrassen door de pauwen die om je heen lopen en om de beurt hun veren uitstrekken en check de agenda voor de klassieke concerten die in de zomer in de Orangerie worden georganiseerd. Trek? Ook daar is aan gedacht. Er zijn meerdere crêperies op het terrein.

MUSÉE RODIN
21, rue de Varenne
www.musee-rodin.fr

PARC DE BAGATELLE
Bois de Boulogne
rue Sèvres a Neuilly

JUWELIER REPOSSI
6, place Vendôme

... DE RING VAN DIANA ...

'Vanavond ga ik Diana een aanzoek doen,' had Dodi al Fayed zijn butler René toegefluisterd, 'dus zet een fles champagne klaar voor als we terugkomen.' Maar het lot besliste anders.

Nadat ze in het chique Ritz-hotel hadden gedineerd en met de zwarte Mercedes op weg waren naar het huis van Dodi, verongelukte het verliefde stel in een poging aan de paparazzi te ontsnappen.

De verlovingsring die de steenrijke Egyptenaar bij zijn aanzoek aan de prinses wilde geven, had hij gekocht tegenover het Ritz-hotel. Bij juwelier Repossi, gelegen aan het place Vendôme. Diana heeft het sieraad nooit gezien: na het ongeluk werd de ring teruggevonden in de kluis van Dodi's woning, op een paar meter afstand van de klaarstaande champagne.